

Euroopan investointipankki – vuosikertomus 2010

Euroopan parlamentin päätöslauselma 29. maaliskuuta 2012 Euroopan investointipankista (EIP) – vuosikertomus 2010 (2011/2186(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan investointipankin (EIP) vuosikertomuksen 2010,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 15, 126, 175, 208, 209, 271, 308 ja 309 artiklan sekä EIP:n perussäännön pöytäkirjan N:o 5,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 287 artiklan tilintarkastustuomioistuimen tehtävästä,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010, annettu 24. marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1080/2011/EU, annettu 25. lokakuuta 2011, EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille unionin ulkopuolella toteutettaviin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista aiheutuvien tappioiden varalta ja päätöksen N:o 633/2009/EY kumoamisesta,
- ottaa huomioon 10. toukokuuta 2011 tekemänsä päätöksen vastuuvapauden myöntämisestä kahdeksannen, yhdeksännen ja kymmenennen Euroopan kehitysrahaston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2009¹,
- ottaa huomioon 7. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan investointipankin vuosikertomuksesta 2009²,
- ottaa huomioon EIP:n hallintoneuvoston 14. joulukuuta 2010 hyväksymän EIP:n toimintasuunnitelman vuosiksi 2011–2013,
- ottaa huomioon EIP:n tarkastuskomitean pankin hallintoneuvostolle 6. huhtikuuta 2011 antaman vuosikertomuksen 2010,
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman sijoittamisesta tulevaisuuteen: uusi monivuotinen rahoituskehys kilpailukykyistä, kestäväää ja osallistavaa Euroopan unionia varten³,

¹ EUVL L 250, 27.9.2011, s. 111.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0156.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0266.

- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman rahoitus-, talous- ja sosiaalikiirisistä: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi¹,
 - ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020 -strategiasta²,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan ja 119 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan, talous- ja raha-asioiden valiokunnan ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnot (A7-0058/2012),
- A. ottaa huomioon, että EIP perustettiin Rooman sopimuksella ja että sen päätavoitteena on tukea yhteismarkkinoiden kehittämistä sekä alueiden välisten kehityserojen tasoittamista;
- B. ottaa huomioon, että EIP keskittyy rahoitustoiminnassaan Euroopan unionin alueella seuraaviin kuuteen ensisijaiseen painopisteeseen: taloudellisen ja yhteiskunnallisen yhteenkuuluvuuden sekä lähentymisen varmistaminen; tietoon perustuvan talouden täytäntöönpano; Euroopan laajuisten liikenne- ja viestintäverkkojen kehittäminen; pienten ja keskisuurten yritysten tukeminen; ympäristön tilan kohentaminen ja suojeleminen ja kestävien yhteisöjen edistäminen sekä kestävä, kilpailukykyisen ja varman energiahuollon tukeminen;
- C. ottaa huomioon, että EIP on edelleen "Euroopan unionin pankki" ja toimii EU:n tavoitteiden saavuttamista edistävänä instrumenttina;
- D. ottaa huomioon, että EIP-ryhmä myönsi lainoja EU:n alueelle 52 miljardia euroa vuonna 2010;
- E. ottaa huomioon, että EIP on toteuttanut toimia Euroopan unionin ulkopuolella ensisijaisesti Euroopan unionin ulkopoliittisen toiminnan tukemiseksi;
- F. ottaa huomioon, että EIP-ryhmä myönsi lainoja EU:n alueen ulkopuolelle 6 miljardia euroa vuonna 2010;
- G. ottaa huomioon, että perussääntönsä mukaisesti EIP:n myöntämien lainojen ja lainatakausten kokonaismäärä voi Lissabonin sopimuksen ratifioinnin jälkeen vastata enintään 250 prosenttia sen merkitystä pääomasta ja varauksista, kohdentamattomista varauksista ja jakamattoman voiton yhteismäärästä;
- H. ottaa huomioon, että finanssi-, talous- ja valtionvelkakriisin jatkuminen vuoden 2010 jälkeen ja siihen liittyvä luottolama ovat lisänneet rahoituksen tarvetta;
- I. katsoo, että EIP:n tehtävänä on auttaa Euroopan taloutta käyttämällä sekä pääomamarkkinoita että sen omia varoja;

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0331.

² EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 30.

- J. katsoo, että EIP:n AAA-luottoluokitus on erittäin tärkeä pankin toiminnan kannalta;
- K. katsoo, että tarkastuskomitea on perustettu EIP:n perussäännön nojalla riippumattomaksi komiteaksi, jonka tehtävänä on EIP:n tilien tarkastus ja sen varmistaminen, että EIP:n toiminnot ovat parhaiden pankkikäytäntöjen mukaisia; ottaa myös huomioon, että tarkastuskomitea totesi 6. huhtikuuta 2011 antamassaan kertomuksessa, että tarkastuskomitea sai vuonna 2010 investointipankilta odottamansa tuen, jotta se saattoi hoitaa velvoitteensa asianmukaisesti;
- L. katsoo, että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteita, kuten infrastruktuuri-investointeja, vihreää teknologiaa, innovaatioita ja pk-yritysten tukea, ei voida saavuttaa ilman asianmukaista rahoitusta;
- M. katsoo, että kestävä kasvu unionissa on taattava myös osoittamalla EU:n talousarvion käyttämättömät maksumäärärahat uudelleen yhteisiin ohjelmiin, joilla pyritään lisäämään kasvua, kilpailukykyä ja työllisyyttä, sekä lisäämällä EIP:n lainojen vipuvaikutusta ja perustamalla tehokkaat hankkeiden joukkovelkajamarkkinat;

Vuosikertomuksen 2010 kehys

1. suhtautuu myönteisesti vuosikertomukseen 2010 ja kannustaa EIP:tä jatkamaan Euroopan talouden kehitystä tukevaa toimintaansa ja luomaan kasvua, lisäämään työllisyyttä sekä edistämään sosiaalista ja alueellista koheesiota keskittyen erityisesti heikommin kehittyneiden alueiden hankkeisiin; tukee pankin aikomusta suunnata toimintaansa niille aloille, joilla sen rahoituksesta on odotettavissa eniten vaikutusta talouskasvuun; huomauttaa, että EIP:n olisi käytettävä resurssejaan ja välineitään mahdollisimman hyvin tämänhetkisen rahoitus- ja taluskriisin torjumiseksi;
2. katsoo, että EIP-ryhmän¹ olisi jatkettava vuosittaista raportointia Euroopan parlamentille ryhmän EU:n sisällä toteuttamista lainanantotoimista siltä kannalta, miten ne ovat edistäneet unionin tavoitteita ja Eurooppa 2020 -strategian päämääriä, sekä EU:n ulkopuolella toteuttamista lainanantotoimista siltä kannalta, miten ne liittyvät ryhmän lainanantovaltuuksiin ja edistävät EU:n ulkoisen toiminnan yleisen toimintalinjan johdonmukaisuutta; katsoo, että EIP:n ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EJKP) olisi lisäksi vahvistettava koordinoitua ja yhteistyötä kolmansissa maissa, jotta voidaan tehostaa molempien suhteellisia etuja ja välttää työn päällekkäisyyttä² sekä hyödyntää resursseja tehokkaammin; muistuttaa myös, että neuvosto ja parlamentti ovat päättäneet, että on aika tutkia eurooppalaisten julkisten rahoituslaitosten järjestelmän järjeistämistä mitään vaihtoehtoa pois sulkematta;
3. huomauttaa, että EIP-ryhmän olisi edelleen raportoitava vuosittain Euroopan parlamentille ryhmän EU:n talousarvioon liittyvistä ja EU:n rahoitukseen sekä ulkoiseen

¹ EIP-ryhmään kuuluvat EIP ja EIR.

² Parlamentti antoi tätä koskevan kehotuksen 25. maaliskuuta 2009 antamassaan päätöslauselmassa EIP:n ja EJKP:n vuosikertomuksista 2007. Lisäksi parlamentti hyväksyi tämän kannan Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EJKP) pääoman korottamisesta tehdyn päätöksen seurauksena Euroopan unionin kyseisestä pääomasta merkitsemistä uusista osakkeista annetussa Bowlesin mietinnössä ***I.

rahoitukseen keskittyvistä rahoitustoimista; kehottaa investointipankkia tuomaan vuosikertomuksensa helposti saataville ja tekemään siitä laajalle yleisölle ymmärrettävän;

4. suhtautuu myönteisesti hyväksytyyn toimintasuunnitelmaan 2011–2013, joka antaa pankin toiminnalle lähivuosina kolme suuntaa: Eurooppa 2020 -strategian toimeenpano, ilmastomuutoksen torjunta ja EU:n ulkopoliitiikan tukeminen;
5. tukee pankin sitoutumista keskittyä "tietokolmioon", jossa yhdistyvät koulutus, tutkimus ja kehitys sekä innovointi;
6. suosittaa, että EIP julkaisee verkkosivuillaan Euroopan parlamentin EIP:n vuosikertomuksista antamat päätöslauselmat sekä parlamentin jäsenten esittämät kysymykset ja EIP:n niihin antamat vastaukset yhdessä omien raporttiansa kanssa;

EIP:n rahoitustoiminta EU:n alueella

7. antaa tunnustusta rakenneohjelmaluottojen (SPL) määrän lisäämiselle talous- ja finanssikriisin vuoksi; korostaa näiden luottojen tärkeää merkitystä elpymiselle ja kasvulle tuettaessa julkisen sektorin investointeja eräissä jäsenvaltioissa; kannustaa EIP:tä paitsi tarjoamaan edelleen vastaavia välineitä taloudellisissa vaikeuksissa oleville valtioille niin myös tukemaan lähentymistavoitealueita ja valtioita, joiden talouskuri on hyvä;
8. huomauttaa, että lainamäärillä mitattuna julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien (PPP-hankkeiden) osuus oli 32 prosenttia EIP-rahoitteisista Euroopan laajuisista liikennehankkeista vuonna 2010; suhtautuu myönteisesti perustettuun julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskevaan asiantuntijakeskukseen, jonka jäsenverkostoon kuuluu nyt EIP:n ja komission lisäksi 30 EU:n jäsenvaltiota ja assosioitunutta maata sekä monia alueita;
9. kehottaa EIP:tä rohkaisemaan siihen, että yhteisrahoitettuihin PPP-hankkeisiin liittyvien julkisten maksuvelvoitteiden kokonaismäärät julkaistaan yhdessä tulevien maksujen lähdeistä koskevien tietojen kanssa;
10. kehottaa EIP:tä julkaisemaan vuosittain luettelon lainojen ja muiden rahoitusvälineiden kaikista lopullisista edunsaajista samalla tavoin kuin komissio joutuu julkaisemaan luettelon EU:n rahastoista myönnettyjen varojen lopullisista edunsaajista;
11. kehottaa EIP:tä lisäämään tukeaan uusien jäsenvaltioiden julkisen sektorin infrastruktuuriverkoille, sillä se on yhä vähäistä verrattuna EU-15-jäsenvaltioihin; pyytää, että osallistuminen infrastruktuuriverkkojen rahoittamiseen olisi nykyistä mittavampaa jäsenvaltioiden rajaseutujen välisissä liitännöissä;
12. tukee yleisesti ottaen EIP:n ja komission yhteistyötä kehitettäessä innovatiivisia rahoitusvälineitä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden, kriisistä kärsivien talouksien elvyttämisen ja ilmastotoimien tarpeiden täyttämiseksi; toteaa, että näiden välineiden käytöstä – muun muassa avustusten ja lainojen yhdistelmästä ja riskinjakovälineistä – on aiemmin saatu myönteisiä kokemuksia;

13. tukee erityisesti riskinjakorahoitusvälinettä (RSFF), joka on komission ja EIP:n yhteisaloite ja josta tuetaan riskialttiiden ja suuria etuja käsittävien hankkeiden rahoittamista; hämmästelee seitsemännen tutkimuksen ja kehityksen puiteohjelman toteutuksen yhteydessä, että RSFF-välineen mukaisia lainoja myönnettiin vain 1,8 miljardia euroa vuonna 2010, mikä on 1 miljardi vähemmän kuin vuonna 2009; katsoo, että EIP:n vuoden 2010 vuosikertomuksessaan antama lainojen vähenemisen syy ei ole riittävä, sillä sen mukaan EIP:n puoleen kriisin pahimmassa vaiheessa kääntyneiden yritysten lainansaantivaikeudet ovat helpottaneet, ja pyytää EIP:ltä ja Euroopan komissiolta lisäselvityksiä asiasta;
14. on huolissaan EIP:n sisäisen valvonnan ja tarkastuksen järjestelmästä ja rohkaisee komissiota ja EIP:tä viimeistelemään mittavan rahoitusta ja hallintoa koskevan puitesopimuksen marraskuuhun 2012 mennessä, sillä EIP-ryhmän hallinnoimien innovatiivisten rahoitusvälineiden odotetaan lisääntyvän; odottaa EIP:n esittävän parlamentille kertomuksen saavutetusta edistymisestä joulukuuhun 2012 mennessä;

EIP:n tuki Euroopan pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yritykset)

15. pitää myönteisenä, että Ecofin-neuvoston joulukuussa 2008 asettama tavoite myöntää pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille) lainoja 30 miljardin euron arvosta saavutettiin jo vuotta ennen määräaika; kannattaa markkina-arvoltaan keskisuurille yrityksille tarkoitettua uutta rahoitustuotetta ja korostaa sen merkitystä Euroopan talouden elpymisen vauhdittamisessa; pyytää Euroopan keskuspankkia tarvittaessa neuvomaan pk-yrityksiä ja muita edunsaajia taatakseen hankkeiden laadun ja tehokkuuden;
16. toistaa aiemmat suosituksensa, jotka koskivat EIP:n rahoitusvälittäjien valinnan sekä "globaalilainojen" myöntämistä koskevan avoimuuden lisäämistä, ja vaatii ryhtymistä toimiin tämän toteuttamiseksi; korostaa, että tarvitaan selkeämmät rahoitusehdot ja tiukemmat lainanannon tehokkuutta koskevat ehdot; kehottaa EIP:tä viipymättä kehittämään uusia, johdonmukaisia ja tehokkaita välineitä, joilla valvotaan nykyistä paremmin rahoitusvälittäjiä, jotka yhteistyössä EIP:n kanssa tukevat Euroopan pk-yrityksiä vuoden 2012 loppuun mennessä;
17. kehottaa EIP:tä jälleen raportoimaan säännöllisesti saavuttamistaan tuloksista, mukaan luettuina kattavat tiedot lopullisista edunsaajista, yhteenvetoraportit sen sisäisten menettelyjen seurannasta ja täytäntöönpanosta sekä tiedot tavoitteiden saavuttamisesta; vaatii, että poikkeamiset tavoitteista on osoitettava ja selitettävä ja että on annettava yksityiskohtaiset tiedot poikkeamisista vastaavista henkilöistä; on huolissaan selvien vertailuarvojen ja hyödynnettyjen määrien puutteesta, jonka seurauksena lainojen tehokkuus on edelleen epäselvä;
18. toteaa, että vuonna 2010 EIP-ryhmän tukea sai 115 000 pk-yritystä ja EIP käytti 10,0 miljardia euroa limiittiluottoihin lainattavaksi pk-yrityksille, samalla kun Euroopan investointirahasto (EIR) antoi pk-yrityksille takauksia ja riskirahoitusta yhteensä 2,8 miljardia euroa; kannustaa EIP:n pyrkimyksiä lisätä pk-yritysten tukea;
19. pitää erittäin myönteisenä EIP:n päätöstä liittyä Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin ja Maailmanpankin laatimaan kansainvälisten laitosten yhteiseen vuosien 2009–2010 toimintaohjelmaan, jossa lisätään lainoitusta pk-yrityksille Keski- ja Itä-

Euroopan jäsenvaltioissa; toteaa, että pannessaan toimeen tämän suunnitelman mukaisen sitoumuksensa (kaksinkertaistaa alueen pk-yrityksille varattava kokonaissumma) EIP toimi vaadittua nopeammin ja kasvatti lainoitustaan 25 prosenttia 14 miljardilla eurolla; toivoo, että EIP jatkossakin tekee tiivistä yhteistyötä alueen pankkien kanssa pk-yritysten lainoituksessa;

20. suhtautuu myönteisesti komission ja EIP:n maaliskuussa 2010 perustamaan eurooppalaiseen Progress-mikrorahoitusjärjestelyyn; korostaa, että tämän järjestelyn tähänastiset tulokset on julkistettava; vaatii laatimaan ja julkaisemaan mahdollisimman pian selvät perusteet, joilla aloitteeseen osallistuvat rahoitusvälittäjät valitaan;
21. suhtautuu myönteisesti pk-yritysten takausjärjestelmän tarkastusta koskevaan Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomukseen N:o 4/2011 ja tunnustaa takausjärjestelmän suuren merkityksen; on huolissaan tilintarkastustuomioistuimen päätelmästä, joiden mukaan välineessä ei riittävästi dokumentoida EIR:n ja rahoitusvälittäjien välisiin sopimuksiin sovellettavien parametrien perusteita, sen tulosindikaattorit ovat epäselvät ja indikaattorien tavoitearvot puutteelliset; kehottaa EIP-ryhmää korjaamaan nämä puutteet viipymättä tilintarkastustuomioistuimen suosituksia vastaavasti;
22. kehottaa EIP:tä raportoimaan Euroopan parlamentille tilintarkastustuomioistuimen suositusten täytäntöönpanon etenemisestä;
23. korostaa EIR:n tärkeää roolia pk-yritysten tukemisessa; painottaa, että EIR:n olisi jatkettava pk-yritysten transaktioiden rahoitukseen ja takaamiseen liittyvää toimintaansa; kannustaa EIR:ää pyrkimään edelleen tukemaan pk-yritysten arvopaperistamismarkkinoita, jotka ovat yhä heikot;

EIP:n toiminta EU:n ulkopuolella

24. on tyytyväinen siihen, että EU:n EIP:lle vuosiksi 2007–2013 myöntämä takuu unionin ulkopuolella toteutettaviin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista aiheutuvien tappioiden varalta kuuluu kiistämättä tilintarkastustuomioistuimen tarkastusten piiriin¹;
25. kehottaa tilintarkastustuomioistuinta toimittamaan Euroopan parlamentille kyseisen päätöksen nojalla suoritetuista rahoitustoimista erityiskertomuksen, joka sisältää vaikutustenarvioinnin hanke-, sektori-, valtio- ja aluetasolla ja osoittaa EIP:n unionin ulkopoliittisten tavoitteiden hyväksi antaman panoksen tehokkuuden;
26. katsoo, että ulkoisen valtuuden tarjoama Euroopan unionin lainavakuusväline tuottaa suurta lisäarvoa ja vipuvaikutusta; kannustaa silti EIP:tä käyttämään mahdollisuuksien mukaan oman riskin välineitä, säilyttämään EIP:n AAA-luottoluokituksen ja varmistamaan samalla komission, EIP:n ja muiden kansainvälisten ja paikallisten kumppanien avustustoimien tehokkaan koordinoinnin toiminnan johdonmukaisuuden ja täydentävyyden lisäämiseksi;
27. katsoo, että EIP:n ja EJKP:n olisi vahvistettava yhteistyötään ja koordinointiaan

¹ Päätöksen N:o 1080/2011/EU 15 artikla.

kolmansissa maissa, jotta voidaan tehostaa molempien suhteellisia etuja ja välttää toiminnan päällekkäisyyttä¹;

28. kehottaa EIP:tä tiedottamaan Euroopan parlamentille sen ulkoisiin lainanantovaltuuksiin perustuvista rahoitustoimista Välimeren alueella, osoittamaan lainanantonsa vaikutukset kehitykseen ja toimittamaan raportin Euroopan parlamentille ennen vuoden 2012 loppua;
29. korostaa EIP:n lähinnä EU:n alueella toteutettaville julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuksille (PPP-hankkeet) antaman rahoituksen merkitystä ja panee merkille EIP:n aikomuksen tutkia PPP-hankkeiden mahdollisuuksia Välimeren maissa;
30. pyytää EKP:tä ja komissiota laatimaan kiireellisesti ja tiivistä vuoropuhelua edunsaajamaiden kanssa käyden ehdotuksen Euro–Välimeri-investointi- ja kumppanuusvälinettä tehokkaammasta pankkipalvelusta, jonka avulla voidaan taata EKP:n tehokas rooli Välimeren alueen maissa mm. pk-yritysten ja mikroluottojen alalla;
31. on huolissaan PPP-järjestelmien mukanaan tuomista riskeistä, kuten rahalle saatavasta vähäisestä vastineesta ja osittain taseen ulkopuolisesta julkisesta velasta; kehottaa EIP:tä noudattamaan suosituksia, jotka sisältyivät sen rahoittamista loppuun saatetuista PPP-hankkeista saatuja opetuksia koskevaan sisäiseen raporttiin ja erityisesti
 - a) käyttämään selvempiä määritelmiä sekä laadukkaampaa ja johdonmukaisempaa tietoa PPP-hankkeiden yhteydessä
 - b) levittämään tärkeimmät saadut opetukset mahdollisille hankkeiden julkisille toteuttajille
 - c) perustamaan EIP:hen keskitetyn PPP-yksikön, joka käsittelee sekä luotto- että hankeriskikysymyksiä yhteisen, erikoistuneen työryhmän sisällä;
32. kehottaa EIP:tä rajaamaan EU:n ulkopuolisille rahoitusvälittäjille annettavan tuen vain sellaisille paikallisille rahoituslaitoksille, jotka eivät toimi offshore-rahoituskeskuksissa, joiden omistuksesta huomattava osa on paikallisissa käsissä ja joilla on valmiudet soveltaa kunkin maan paikallisten pk-yritysten erityispiirteitä tukevaa, kehitystä edistävää lähestymistapaa; pyytää EIP:tä raportoimaan tämän suosituksen täytäntöönpanosta vuonna 2012;
33. suhtautuu myönteisesti helmikuussa 2010 julkaistuun ulkoisia lainanantovaltuuksia koskevaan asiantuntijaryhmän arviointiraporttiin "EIB's external mandate 2007–2013 Mid-Term Review: Report and recommendations of the Steering Committee of wise persons";
34. pitää myönteisenä, että EU:n takuun myöntämisestä EIP:lle EU:n ulkopuolella

¹ Parlamentti antoi tätä koskevan kehotuksen 25. maaliskuuta 2009 antamassaan päätöslauselmassa EIP:n ja EJKP:n vuosikertomuksista 2007. Euroopan parlamentin ja neuvoston pääomaa EJKP:ssä on päätetty lisätä. Sen johdosta tehdyssä päätöksessä EU:n lisäosuuksien merkinnästä EJKP:n pääomasta kehoitettiin myös unionille vastuussa olevaa EJKP:n hallintoneuvoston jäsentä raportoimaan vuosittain parlamentille EIP:n ja EJKP:n unionin ulkopuolisesta yhteistyöstä.

toteutettaviin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista aiheutuvien tappioiden varalta annettu päätös N:o 1080/2011/EU on pantu täytäntöön; korostaa, että EIP:n ulkoisessa valtuudessa on otettava huomioon SEUT-sopimuksen 208 artikla, jonka mukaan unionin kehitysyhteistyöpolitiikan päätavoite on köyhyyden vähentäminen ja poistaminen;

35. on huolissaan ulkoisten toimien tuloksia koskevan tiedon puutteesta; korostaa, että rahoitusvälittäjiä ei vaadita lähettämään jälkikäteen tuloksia yksittäisistä operaatioista; kehottaa EIP:tä tästä syystä tekemään jälkikäteen tehtävästä raportoinnista pakollista; panee kuitenkin tyytyväisenä merkille päätöksessä N:o 1080/2011/EU annetut uudet raportointisäännökset;
36. ottaa huomioon, että EIP:llä on ollut EU:n ulkopuolista toimintaa pääasiassa keskitulotason maissa, joissa henkilöstöresurssit ovat rajalliset erityisesti ketjun alkupään toimissa ja hankkeiden seurannassa ja joissa paikallinen läsnäolo on rajallista EU:n ulkopuolisen rahoitustoiminnan tasoon ja monimuotoisuuteen verrattuna;
37. suosittelee, että hankkeiden seuranta tehostetaan sekä toteutuksen aikana että niiden valmistuttua;
38. panee merkille, että vuonna 2010 EIP:n lainanantomäärä oli yhteensä 72 miljardia euroa, josta 8,551 miljardia euroa meni kehitysmaille (1,2 miljardia euroa Aasiaan ja Latinalaiseen Amerikkaan eli ALA-maihin, 1 miljardi euroa Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maille eli AKT-maille (973 miljoonaa euroa) ja Etelä-Afrikalle (50 miljoonaa euroa), 2,55 miljardia euroa Välimeren maille ja 328 miljoonaa euroa Keski-Aasian maille) ja 657 miljoonaa euroa käytettiin vesihuolto-, viemärointi-, terveydenhuolto- ja koulutushankkeisiin;
39. toteaa EIP:n ulkoisia toimia koskevan valtuutuksen riippumattoman arvioinnin osoittavan, että EIP:n toimet hankkeiden täytäntöönpanon valvonnassa, paikallisen läsnäolon varmistamisessa sekä ympäristö- ja sosiaalisten näkökohtien seurannassa vaikuttavat edelleen riittämättömiltä; toteaa, että EIP kykenee täyttämään valtuutuksensa vaatimukset kehityspoliittisten näkökohtien osalta vain välillisesti;
40. muistuttaa, että kapea-alainen keskittyminen bruttokansantuotteeseen perustuvaan kasvuun ei automaattisesti johda osallistavaan ja kestävään kehitykseen ja vähennä eriarvoisuutta; pitää siksi tässä yhteydessä riittävää edullista rahoitusta ja riittäviä henkilöstöresursseja välttämättöminä, jotta EIP kykenee tukemaan tehokkaammin EU:n kehitysyhteistyötavoitteita;
41. kehottaa EIP:tä tukemaan aktiivisesti taloudelliseen osallisuuteen tähtääviä hankkeita eli helpottamaan rahoituspalvelujen, kuten lainojen, talletusmahdollisuuksien ja vakuutusjärjestelmien, tasapuolista saatavuutta esimerkiksi tukemalla mikroluottolaitoksia;
42. kehottaa määrittelemään suoritusindikaattoreita, jotta voidaan entistä paremmin todeta EIP:n toimien lisäarvo ja vaikutukset, sekä lujittamaan henkilöstön asiantuntemusta kestäväen kehityksen, ihmisoikeuksien sekä sosiaali- ja sukupuolikysymysten alalla;
43. suhtautuu myönteisesti EIP:n sitoumuksiin ja politiikkaan, jotka koskevat

yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita; on kuitenkin huolestunut avoimuuden puutteesta, jota "globaalilainojen" myöntämisessä ja seurannassa on havaittavissa verohallinnon osalta; muistuttaa, että EIP:n olisi varmistettava, että sen luotonsaajat eivät hyödynnä veroparatiiseja tai muita haitallisia verotuskäytäntöjä, kuten siirtohinnoittelun väärinkäyttöä, jotka saattavat johtaa veropetoksiin tai veronkiertoon; kehottaa EIP:tä pyytämään, että rahoituksenvälittäjät julkistaisivat, miten niiden saamat globaalilainat on käytetty, ja että ne myös esittäisivät raportin toiminnastaan kaikissa yksittäisissä maissa;

44. pitää valitettavana, että EIP ei aseta etusijalle investointeja AKT-maiden paikallisiin yrityksiin; katsoo, että globaalilainojen tai pk-yritysten lainojen valvontaa olisi parannettava, jotta voidaan varmistaa, että rahoituksenvälittäjät panevat asianmukaisesti täytäntöön EIP:n vaatimukset, jolloin varmistetaan vastuuvollisuus, avoimuus ja ekologinen kestävyys paikallisille pk-yrityksille myönnettyjen varojen käytössä; katsoo, että kullakin ulkopuolisella alueella käytettävää pk-yritysten määritelmää olisi täsmennettävä ottaen huomioon paikallisten talouksien rakenne;
45. pyytää määrittämään EU:n tai kansainvälisesti sovittujen ympäristö- ja sosiaalipoliittisten vaatimusten noudattamisen EIP-rahoituksen saannin vakioedellytykseksi ja epäämään rahoituksen yrityksiltä, jotka rikkovat näitä periaatteita ja/tai jotka on rekisteröity veroparatiiseihin;
46. suhtautuu myönteisesti ehdotukseen Euroopan parlamentin ja EIP:n välistä yhteistyötä koskevan yhteistyöpöytäkirjan tekemisestä; korostaa tässä yhteydessä, että parlamentti on otettava tiiviisti mukaan neuvotteluihin ulkoista yhteistyötä ja kehitystä koskevan EU-foorumin perustamisesta ja että on varmistettava neuvottelujen avoimuus;
47. korostaa, että on tärkeää parantaa ja optimoida EU:n ja jäsenvaltioiden rahoitustoimia ulkoisen yhteistyön tukemiseksi; kannattaa asiantuntijaryhmän ehdotusta keskittää kaikki ulkoiset toimet erilliseen yksikköön keskitetyimmän hallinnon aikaansaamiseksi; toistaa ehdotuksensa mahdollisten vaihtoehtojen tutkimisesta "EU:n kehitysyhteistyöfoorumin" perustamiseksi;
48. suosittelee EIP:n toiminnan virtaviivaistamista säilyttämällä EIP:n ydintoiminnon "Euroopan unionin pankkina";
49. pyytää unionin ulkopuolelle suuntautuvien väliintulojen yhteydessä, että EIP toimisi vasta sitten, kun se on varmistanut, että väliintulon kohteena olevan maan ja Euroopan unionin välisiin kauppakäytäntöihin sisältyy vastavuoroisuusperiaate sosiaali-, ympäristö- ja terveystandardien soveltamisessa;

EIP:n hallinto ja valvontamekanismit

50. muistuttaa, että tarvitaan Euroopan vakavaraisuusvalvontajärjestelmä, jonka mukaisesti EIP:hen sovelletaan samoja vakavaraisuusmääräyksiä kuin luottolaitoksiin; katsoo, että tällaisella vakavaraisuusvalvonnalla olisi valvottava EIP:n taloudellisen tilanteen laatua sekä varmistettava, että sen tulosta mitataan tarkasti ja että ammatillista käytännestä noudatetaan; toistaa kehoituksensa soveltaa EIP:hen rahoitustilanteen vakauden valvontaa;

51. kehottaa komissiota jälleen toimittamaan parlamentille oikeudellisen analyysin EIP:n vakavaraisuusvalvonnan mahdollisista vaihtoehdoista; toteaa, että Euroopan keskuspankin mahdolliseen rooliin EIP:n varavaraisuusvalvonnassa liittyy institutionaalisia vaikeuksia; kehottaa komissiota tutkimaan tiiviissä yhteistyössä euroalueen jäsenvaltioiden kanssa EIP:n vakavaraisuusvalvonnan kaikkia mahdollisuuksia;
52. ehdottaa, että tämän valvonnan suorittaa
 - i) Euroopan keskuspankki Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 6 kohdan nojalla
 - ii) tai jos tämä ei ole mahdollista, EIP:n vapaaehtoisen lähestymistavan pohjalta Euroopan pankkiviranomainen yhden tai useamman kansallisen sääntelyviranomaisen kanssa tai ilman, tai että valvonnan suorittaa riippumaton tarkastaja;
53. kehottaa EIP-ryhmää tästä huolimatta jatkamaan itsenäisesti toiminnan vakautta edistäviä parhaita pankkikäytäntöjä, jotta voidaan säilyttää pankin erittäin hyvä pääomatilanne ja edistää reaalityalouden kasvua; kehottaa sen vuoksi EIP:tä tekemään stressitestin, jotta voidaan varmistaa pankin lainasalkun kestävyys;
54. pitää ilahduttavana sitä, että EIP noudattaa vapaaehtoisesti nykyisen Basel II -sopimuksen pääomavaatimuksia, ja kehottaa EIP:tä täyttämään myös tulevan Basel III -sopimuksen velvoitteet;
55. ilmaisee vakavan huolensa EIP:n luottoluokitusta koskevasta viimeaikaisesta kehityksestä; kehottaa painokkaasti EIP:tä laatimaan ja toteuttamaan strategian, jolla säilytetään pankin toiminnan kulmakiven muodostava ja sen toimintojen kannalta välttämätön AAA-luokitus; huomauttaa, että pankki menettäisi tiettyjä sijoittajaryhmiä, jos sen AAA-luokitus ei säily;
56. kehottaa EIP:n hallintoneuvoston jäseniä sopimaan EIP:n pääoman merkittävästä kasvattamisesta ottaen huomioon EU:n ja sen jäsenvaltioiden investointitarpeet ja markkinoiden tarjoaman pääoman riittämättömyys;
57. huomauttaa, että luottoriskin yleinen taso pankin lainasalkussa on noussut, mikä johtuu osaksi talouskriisin jatkuvien vaikutusten aiheuttamasta kasvavasta paineesta nykyisten yhteistyökumppanien luottokelpoisuutta kohtaan ja osaksi uusiin toimiin sisältyvästä suuremmasta luottoriskistä; suosittelee, että EIP toteuttaa tarvittavia toimia välttääkseen lainasalkkunsu heikentymisen;
58. huomauttaa, että EU tarvitsee talouskasvua, jota voidaan tukea tehokkaasti investoimalla tutkimukseen ja kehitykseen ja edistämällä Euroopan laajuisten verkkojen rakentamista, ja että tässä yhteydessä EIP:n toiminnalla voidaan parantaa nykyisiä talousnäkyelmiä;
59. katsoo, että EIP:n olisi pantava täytäntöön mekanismeja, joilla varmistetaan, että kaikissa sen rahoitustoimissa noudatetaan ympäristöä, yhteiskuntaa ja ihmisoikeuksia koskevia EU:n arvoja sekä avoimuutta ja hankintoja koskevia EU:n normeja; kehottaa

EIP:tä lisäämään edelleen avoimuutta rahoituksenvälittäjien kautta tapahtuvassa lainanannossa ja estämään veroparatiisien käytön, siirtohinnoittelun ja veronkierron;

60. kehottaa EIP:tä antamaan parlamentille virallisesti ja avoimelta pohjalta vuosikertomuksen, joka sisältää oleelliset tiedot EIP:n vakavaraisuudesta, vastuusitoumuksista, rahoituksenvälittäjien kautta toteutettavista toimista, riskinotosta, vipuvaikutuksesta pankin yksityisen sektorin rahoituksessa sekä EIP:n ja EIR:n yhteistyöstä;
61. kehottaa EIP-ryhmää jatkamaan toiminnan vakautta edistäviä parhaita pankkikäytäntöjä, jotta voidaan säilyttää pankin erittäin hyvä pääomatilanne ja edistää reaalitalouden kasvua; kehottaa siksi valvomaan EIP:n toiminnan vakautta edelleen tiukasti, jotta voidaan valvoa sen luottokelpoisuutta sekä seurata sen taloudellisen tilan laatua, tulosten tarkkuutta ja hyvien liiketoimintakäytänteiden noudattamista; katsoo, että EIP voisi tehdä stressitestin luottokelpoisuutensa arvioimiseksi;
62. kehottaa EIP-ryhmää tarvittaessa ja ennen hankkeiden hyväksymistä asettamaan verkkosivustolleen merkitykselliset tiedot pitkäaikaisten lainojen ja takuiden edunsaajista, rahoituksenvälittäjistä, hankkeiden tukikelpoisuuskriteereistä ja pk-yrityksille annetusta riskipääomailainoituksesta ja ilmoittamaan erityisesti maksetut summat, lainojen lukumäärän sekä maantieteelliseen alueen ja kyseisen teollisuuden alan; ehdottaa, että EIP:n roolin olisi oltava keskitetympi, valikoivampi, tehokkaampi ja tuloskeskeisempi; kehottaa arvioimaan myös tuettujen hankkeiden ympäristövaikutuksia sekä sosiaalisia ja makrotaloudellisia vaikutuksia;
63. katsoo, että EIP:n olisi muodostettava korkeamman tason kumppanuuksia erityisesti paikalliseen talouteen liittyvien, avoimesti ja vastuullisesti toimivien rahoituksenvälittäjien kanssa tavoittaakseen pienet ja keskisuuret yritykset;
64. kehottaa EIP:tä jatkamaan ponnistelujaan sen varmistamiseksi, että rahoituksenvälittäjät välittävät lainat tehokkaasti pk-yrityksille;
65. kehottaa EIP:tä täsmentämään kantansa hankkeisiin tarkoitettuihin EU:n joukkovelkakirjalainoihin ja muihin innovatiivisiin rahoitusvälineisiin, jotka perustuvat yhteisrahoitukseen EU:n ja EIP:n talousarvioista; katsoo, että komission olisi otettava käyttöön EU:n joukkovelkakirjalainat mahdollisimman pian ja mieluiten ennen vuosien 2014–2020 talousarviokautta; kehottaa EIP:tä osallistumaan aktiivisesti tällaisten aloitteiden täytäntöönpanoon; katsoo, että Eurooppa 2020 -joukkovelkakirjalainoja koskevan komission ehdotuksen täytäntöönpano voisi olla myötävaikuttaja kestävien teollisuusalojen ja infrastruktuurin kehittämisessä jäsenvaltioissa ja EU:ssa; korostaa, että tähän tarkoitukseen vahvistetut menettelyt olisi määriteltävä selvästi hankkeiden hyväksyttävyyttä koskevassa kehyksessä, johon sovelletaan tavallista lainsäätämisyjärjestystä; katsoo, että kaikissa innovatiivisissa rahoitusvälineissä olisi noudatettava ympäristö-, sosiaali-, kansalaisoikeus- ja avoimuusnormeja koskevia vaatimuksia;
66. katsoo, että EIP:n pitäisi ottaa huomioon jäsenvaltioiden taloudellinen tilanne päätettäessä, missä infrastruktuureissa joukkovelkakirjalainojen pilottivaihe olisi pantava täytäntöön; katsoo, että kyseisessä pilottivaiheessa olisi asetettava etusijalle niiden jäsenvaltioiden hankkeet, joissa kasvu on alhainen ja joilla on

likviditeettiongelmia rahoitusmarkkinoilla;

67. kehottaa EIP:tä arvioimaan ja tarvittaessa tarkistamaan tai tehostamaan Välimeren eteläpuolisissa maissa talouden kehityksen kannalta keskeisillä aloilla toteutettavia toimia, jotta voidaan edistää toimivien markkinoiden, kilpailukyvyn ja uusien työpaikkojen luomisen hyväksi tehtäviä investointeja, ja ottamaan huomioon näiden valtioiden demokratiaprosessin ja oikeusvaltiotilanteen; panee merkille, että EIP:n lainanantovaltuuksia Välimeren eteläpuolisille maille on hiljattain lisätty miljardin euron verran, ja katsoo, että EIP:n olisi julkaistava alueella nykyisin toteutettavien toimien kehitysvaikutus;
68. suhtautuu myönteisesti EIP:n rakenneohjelmien lainojen merkityksen kasvuun, kun autetaan jäsenvaltioita rahoittamaan maksut EU:n rakennerahastoista tuettuihin ohjelmiin; kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä EIP:n kanssa sen varmistamiseksi, että infrastruktuurihankkeisiin tehtäviä investointeja ei lykätä jäsenvaltioiden taloudellisten vaikeuksien takia;
69. katsoo, että EIP:n pitäisi tehdä oma riippumaton arviointinsa lainkäyttöalueista, joilla se toimii, jotta voidaan torjua laittomat pääomavirrat ja varmistaa, ettei EIP ole tekemisissä offshore-keskusten kanssa;
70. kehottaa EIP:tä tehostamaan toimintaansa EU:n jäsenvaltioissa, joissa on suuri ja pitkäkestoinen vaihtotaseen alijäämä, jotta voidaan edistää sosiaalista ja taloudellista lähentymistä sekä lisätä rahaliiton taloudellista ja poliittista kestävyyttä;
71. kehottaa EIP:tä selventämään ja perustelemaan kantaansa, joka koskee Euro–Välimeri-investointi- ja kumppanuusvälineen FEMIPin kehittämistä Euro–Välimeri-pankiksi;
72. pyytää tarkistamaan energiapolitiikkaa koskevaa EIP:n asiakirjaa vuodelta 2007, jotta siitä tulee yhdenmukainen Eurooppa 2050 -tavoitteiden ja -etenemissuunnitelmien kanssa;
73. panee merkille, että vuonna 2010 EIP antoi 25,9 miljardia euroa niille EU:n alueille, joihin talouskriisi oli vaikuttanut rajuin;
74. katsoo, että pk-yritysten luotonsaannissa kohtaamien vaikeuksien yhteydessä EIP:n olisi otettava kumppaniksi avoimia ja luotettavia rahoituksenvälittäjiä, jotka ovat yhteydessä paikalliseen talouteen, ja julkaistava säännöllisesti tietoa, joka koskee jaettuja summia, niiden saajia sekä maantieteellisiä alueita ja teollisuudenaloja, joille varoja on jaettu;
75. korostaa Jaspers-, Jessica-, Jeremie- ja Jasmine-ohjelmien merkitystä unionin alueiden lähentymisen ja yhteenkuuluvuuden sekä pk-yrityksille annettavan tuen kannalta; korostaa, että ohjelmille on myönnettävä riittävä rahoitus myös uudella ohjelmakaudella (2014–2020); kannattaa EIP:n osallistumista unionin Progress-mikrorahoitusjärjestelyyn; korostaa, että EIP:n myöntämällä lainoilla tuetaan alueellista lähentymistä rakenteellisista ohjelmista myönnettävän rahoituksen välityksellä;
76. panee merkille, että EIP:n hallinnoimien lainojen määrä laskee 60 miljardiin euroon vuonna 2012 (verrattuna 75 miljardiin euroon vuonna 2011) vuosiksi 2012–2014

laaditun uuden toimintaohjelman kehyksessä, kuten hallintoneuvoston hyväksymästä vuotuisesta ohjelmasta ilmenee;

77. tukee EIP:n yhteistyössä EU:n rakennerahastojen kanssa toteuttamaa toimintaa valtioissa, joissa julkiseen talouteen kohdistuu entistä suurempia paineita, mukaan luettuna lainojen myöntäminen valtioiden osallistuessa rakennerahastoista rahoitettujen hankkeiden rahoittamiseen; pitää myönteisenä, että Kreikkaa varten on perustettu takuurahasto, jota rahoitetaan kansallisen strategisen viitekehyksen (NSRF) varoilla sekä EIP:n myötävaikutuksella ja tuella ja josta voidaan osoittaa varoja julkisia investointeja varten;
78. on tyytyväinen EIP:n uuteen valitusjärjestelmään; huomauttaa kuitenkin, että tämä järjestelmä ei ollut täysin toimintavalmis vuonna 2010; panee merkille valitusten määrän huomattavan kasvun lähinnä hankintojen sekä rahoitettujen hankkeiden ympäristö-, sosiaali- ja kehitysnäkökohtien aloilla; pyytää EIP:tä toimittamaan parlamentille asiaankuuluvat tiedot tehtyjen valitusten jatkotoimista vuoden 2012 syyskuun loppuun mennessä; panee tyytyväisenä merkille valitusjärjestelmän toimet (CMOP, Complaints Mechanism Operating Procedures), jotka EIP:n hallitus hyväksyi marraskuussa 2011;
79. pyytää EIP:tä tarkistamaan entistä huolellisemmin sosiaalipoliittiset näkökohdat (myös ihmisoikeuksien kunnioittamisen) hankkeiden eri vaiheissa ennakoarvioinnin ja varsinkin hankkeiden täytäntöönpanon ja loppuunsaattamisen seurannan avulla;
80. vaatii, että EU:n ympäristö- ja sosiaalipoliittisten vaatimusten noudattamisen olisi oltava järjestelmällinen edellytys EIP:n rahoituksen saannille ja ettei rahoitusta myönnettäisi yrityksille, jotka rikkovat näitä periaatteita ja jotka on rekisteröity rahoitusalan sääntöjä noudattamattomille alueille;
81. pyytää EIP:tä määrittelemään selviä "tulosindikaattoreita", jotta voidaan entistä paremmin jäljittää EIP:n rahoitustoimien lisäarvo, sekä lujittamaan henkilöstön asiantuntemusta kestäväen kehityksen, ihmisoikeuksien sekä sosiaalipoliittisten ja tasa-arvokysymysten alalla;
82. pyytää, että Euroopan unionin EIP:lle myöntämästä rahoitustakuusta maksetaan korkoa rahoitusmarkkinoilla määritetyn takuiden keskikoron mukaisesti; katsoo, että EU voi tehdä EIP:tä koskevan tukipäätöksen tällä tavalla lasketun koron osalta tavanomaisten menettelyjen mukaisesti, jos kyseisen takuun koron maksun puuttuminen on osa unionin tavoitteiden mukaista talousmallia, erityisesti unionin ulkoisten toimien osalta, ja sisämarkkinoiden toimintasääntöjen mukaista, jotta vältettäisiin kilpailun vääristyminen yksityisen sektorin kanssa;
83. pyytää EKP:tä ja komissiota – valvonta- ja seurantajärjestelmien tehokkuuden sekä välineiden ja mekanismien täytäntöönpanon ja toiminnan vaikuttavuuden parantamiseksi – laatimaan parhaita käytäntöjä koskevan oppaan, jossa myös yksilöidään ja käsitellään mahdollisia huonoja käytäntöjä, jotta tehdyistä virheistä voidaan ottaa opiksi;
84. pitää avoimuuden kannalta valitettavana, että EIP:n vuoden 2010 toimintakertomuksen osassa "EIP:n pääoma sekä ottolainaus 2010" ei ole esitelty eikä arvioitu itse EIP:n

mekanismiin liittyvää riskiä, sillä EIP nojaa hyvin mittavaan merkittyyntä mutta maksamatta olevaan pääomaan jäsenvaltioissa, jotka ovat ainoita osakkeenomistajia ja joiden luottoluokitukset ovat asteittain heikentyneet kriisin puhjettua syksyllä 2008;

85. ehdottaa, että EIP:ssä mukana olevat jäsenvaltiot sopivat esimerkiksi Eurooppa 2020 -strategian ajaksi suunnitelmasta, jonka mukaan ne vapauttavat merkityn, vielä maksamattoman pääoman, jonka määrä 31. joulukuuta 2010 oli noin 190 miljardia euroa;

EIP:n velvollisuudet ja tuleva rooli

86. panee merkille Euroopan talouksien hälyttävät erot kilpailukyvyssä ja innovoinnissa;
87. pitää myönteisenä, että EIP:n investoinnit energiatehokkuutta, uusiutuvia energialähteitä, liikennettä, metsittämistä, innovaatioita ja ilmastonmuutokseen sopeutumista koskeviin ilmastomyönteisiin hankkeisiin nousivat vuonna 2010 19 miljardiin euroon (eli 30 prosenttiin kaikista Euroopan unionissa myönnettyistä lainoista), kun ne edellisvuonna olivat olleet 16 miljardia euroa;
88. pitää myönteisenä, että EIP:n toimien painopisteinä ovat ilmastonmuutos ja erityisesti uusiutuva energia; pyytää EIP:tä tekemään energian yleisestä saatavuudesta toimiansa painopisteen energia-alalla tukemalla hajautettuja, pienimuotoisia ja kantaverkkojen ulkopuolisia hankkeita etenkin maaseudulla; kehottaa EIP:tä luopumaan vähitellen hankkeista, joilla saattaa olla merkittäviä ympäristövaikutuksia, kuten suuret padot sekä hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia sekä fossiilisia polttoaineita koskevat teknologiat, jotta kehitysmaat eivät juuttuisi käyttämään näitä energialähteitä;
89. katsoo, että EIP:n olisi rahoitettava hankkeita, jotka täyttävät tiukat ympäristökriteerit, ja siten edistettävä kestävää kasvua ja ympäristölle haitallisesta rahoituksesta luopumista vaiheittain;
90. kehottaa EIP:tä osallistumaan kunnianhimoisemmin liikenteen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen; katsoo tässä yhteydessä, että EIP:n pitäisi asettaa etusijalle hankkeet, joiden tavoitteena on vähentää kuljetuskysyntää sekä kehittää julkista liikennettä ja yhdistettyjä kuljetuksia;
91. kehottaa EIP:tä laatimaan tutkimustarkoituksia varten harmaan listan hankkeista, joissa sovellettava teknologia ehkä täyttää unionin vähimmäisvaatimukset mutta itse hanke ei kuitenkaan täytä keskimääräisiä eurooppalaisia ympäristövaatimuksia;
92. pitää myönteisenä EIP:n tukea uusiutuvalle energialle (joka on strategisesti tärkeä EU:n ilmastotavoitteiden kannalta) ja toteaa, että tukea on lisätty huomattavasti viime vuosien aikana (6 miljardia euroa vuonna 2010, kun se vuonna 2006 oli 500 miljoonaa euroa);
93. pitää myönteisenä, että EIP on parantanut myös omaa teknistä suorituskykyään ja lisännyt 40 prosentista (2007) 64 prosenttiin (2011) niiden hankeasiantuntijoiden määrää, jotka työskentelevät pääasiassa energiatehokkuutta tai uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden parissa;
94. pyytää EIP:tä edelleen tiukentamaan ehtoja, jotka koskevat fossiilisia polttoaineita

käytettäviä hankkeita, jotka valitettavasti saavat edelleen 10 prosenttia EIP:n rahoituksesta; toteaa, että näiden kriteerien soveltaminen on erityisen tärkeää, jotta saadaan mahdollisimman nopeasti poistettua EIP:n tuki sellaiselle energiantuotannolle, jonka hiilidioksidipäästöt ovat suuret;

95. kehottaa EIP:tä varmistamaan, että sen kehitysmaissa rahoittamat hankkeet hyödyttävät myös paikallisia yhteisöjä, joita pitäisi myös tarvittaessa kuulla sellaisten investointihankkeiden yhteydessä, jotka todennäköisesti vaikuttavat niiden elinympäristöön; toteaa, että hankkeiden yhteydessä olisi varmistettava ympäristötavoitteiden toteutuminen ja hankkeiden pitäisi olla yhdenmukaisia unionin hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteiden kanssa;
96. kehottaa EIP:tä noudattamaan luonnon monimuotoisuuden osalta periaatetta, jonka mukaan luonnon monimuotoisuuden nettohävikkiä ei tapahdu; viittaa tältä osin yrityksiä ja luonnon monimuotoisuuden kompensatiomahdollisuuksia koskevan BBOP-ohjelman (Business and Biodiversity Offsets Programme) normeihin;
97. kehottaa EIP:tä lisäämään rahoitusta vesivarojen hoitoa edistäviin hankkeisiin erityisesti eurooppalaisissa Välimeren maissa ja keskittymään erityisesti vedenjakelun kestävyYTEEN;
98. kiinnittää EIP:n huomion kasvavaan raaka-ainepulaan; kehottaa EIP:tä tarkastelemaan, miten se voi edistää raaka-aineiden tehokkaampaa käyttöä EU:ssa.
99. kehottaa komissiota ja EIP-ryhmää suunnittelemaan innovatiivisia yhteisesti rahoitettavia rahoitusvälineitä luonnon monimuotoisuutta tukevia investointeja varten, ja kehottaa EIP-ryhmää tarjoamaan aiheeseen liittyviä teknisiä ja taloudellisia neuvontapalveluja pankin ympäristönsuojeluvaatimusten mukaisesti;
100. kehottaa EIP:tä tukemaan hankkeita, joilla edistetään luonnon monimuotoisuutta ja vesivarojen hoitoa, sekä olemaan rahoittamatta hankkeita, jotka muuttavat merkittäväällä tavalla tärkeitä luontotyyppejä tai joilla tuotetaan kiellettyjä aineita, suuria patohankkeita, joissa ei noudateta Maailman patokomission suosituksia, tai kaivannaisteollisuuden hankkeita (öljy, kaasu ja mineraalit), joilla on tuhoisia ympäristövaikutuksia ja sosiaalisia vaikutuksia ja joissa ei noudateta Maailmanpankin Extractive Industries Review -selvityksessä esitettyjä suosituksia;
101. kehottaa EIP:tä soveltamaan edelleen tiukkoja ehtoja hiileen ja ruskohiileen perustuviin energiantuotantohankkeisiin, jotka voivat edelleen saada EIP:n tukea EU:n toimitusvarmuuspolitiikan tavoitteiden mukaisesti, ja korostaa näiden ehtojen soveltamisen merkitystä, jotta EIP:n tuesta runsaasti hiilidioksidipäästöjä tuottavalle energiantuotannolle voidaan luopua mahdollisimman pian;
102. kehottaa EIP:tä saattamaan toimintansa vastaamaan täysin EU:n tavoitetta, joka koskee nopeaa siirtymistä vähähiiliseen talouteen, ja laatimaan suunnitelman, joka koskee fossiilisiin polttoaineisiin liittyvien hankkeiden lainanannon asteittaista lopettamista, mukaan luettuna hiilivoimaloita koskeva lainananto, ja toimien tehostamista uusiutuvan energian ja energiatehokkaiden teknologioiden siirtämiseksi;
103. kehottaa EIP:tä parantamaan hankkeiden arviointi- ja valintajärjestelmäänsä ja

välttämään tukea hankkeille, joilla on kielteisiä ilmastovaikutuksia, sekä tehostamaan samalla hankkeiden toteutuksen seurantaa; katsoo, että pankin investoinneilla saavutetuista ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevista tuloksista olisi raportoitava vuosittain;

104. ehdottaa, että komissio pohtisi investointien rahoittamisstrategiaa yhteistyössä EIP:n kanssa ottaen huomioon sen henkilöstöresurssien laadun ja kokemukset suurten infrastruktuurien rahoittamisessa unohtamatta mitään seuraavista välineistä: tuet, jäsenvaltioiden EIP:n pääomaan merkitsemien summien vapauttaminen, Euroopan unionin EIP:n pääomaan merkitsemät summat, lainat, innovatiiviset välineet, hitaasti tuottaviin pitkän aikavälin hankkeisiin mukautetut rahoitusjärjestelyt, takausjärjestelmien kehittäminen, investointeja koskevan kohdan lisääminen EU:n talousarvioon, unionin, kansallisten ja paikallisten viranomaisten väliset rahoitusyhteistyöt, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet ja niin edelleen;
105. muistuttaa lisäksi, että Eurooppa 2020 -strategia on uskottava vain, jos sitä tuetaan riittävillä rahoitusvaroilla, ja kannattaa sen vuoksi tärkeemmän roolin antamista EIP:lle rakennerahastojen käynnistävän ja vipuvaikutuksen tehostamisessa sekä innovatiivisten rahoitusvälineiden kehittämisessä edelleen ja niiden parhaassa mahdollisessa hyödyntämisessä, johon osallistuvat etenkin EIP ja EIR sekä muut kansainväliset rahoituslaitokset vastavuoroisuuden pohjalta (esim. avustusten ja lainojen yhdistelmät, riskipääomavälineet, uudet riskinjaon ja takausten muodot);
106. kehottaa EIP:n johtaelimiä harkitsemaan, voiko Euroopan unionista mahdollisesti tulla pankin osakkeenomistaja jäsenvaltioiden lisäksi, mikä Euroopan parlamentin näkemyksen mukaan vahvistaisi EIP:n ja komission välistä yhteistyötä;
107. kehottaa EIP:tä tukemaan luottamusta lisääviä toimia jäsenvaltioissa, joille niiden taloudellinen vakaus euroalueella aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa vakavia vaikeuksia, osallistumalla investointihankkeisiin kyseisissä valtioissa ja tarjoamalla takuita, joilla pienennetään kasvanutta maariskiä;
108. katsoo, että Lissabonin sopimuksen tuomien muutosten vuoksi ja EIP:llä sisämarkkinoiden tasaisen ja vakaan kehityksen kannalta olevan merkityksen lisääntyttyä EIP:n olisi oltava suuremmassa määrin vastuussa EU:n kansalaisille erityisesti siten, että Euroopan parlamentti myöntää EIP:lle vastuuvapauden siitä, miten se on käyttänyt varoja, jotka ovat peräisin EU:n talousarviosta tai Euroopan kehitysrahastosta ja joita EIP hallinnoi;
109. suhtautuu myönteisesti EIP:n sitoumukseen kehittää tammikuusta 2012 lähtien uusi kehitysvaikutusten mittaamisen järjestelmä (reagoivan mittaamisen järjestelmä) hankkeiden ennako- ja jälkiarviointia varten, ja kannustaa EIP:tä lisäämään tämän järjestelmän soveltamisen avoimuutta siten, että se julkistaa täydellisen luettelon indikaattoreista, seurantaraportit sekä suoritettut mittaukset; pyytää, että sille tiedotetaan tulosten seurannan parannuksista, joita reagoivan mittaamisen järjestelmällä (REM) saavutetaan;
110. panee tyytyväisenä merkille, että uuden valvontaryhmän perustaminen on vahvistanut hankkeiden taloudellista ja sopimukseen liittyvää valvontaa; pyytää, että parlamentille tiedotetaan uuden valvontaryhmän saavuttamista parannuksista;

111. kehottaa EIP:tä toimimaan osarahoittajana investointihankkeissa, joilla pyritään tukemaan tutkimusta, kehitystä ja innovointia valtioissa ja alueilla, joihin ulkoiset epäsymmetriset talouden šokit ovat vaikuttaneet suhteettoman voimakkaasti;
112. vaatii EIP:tä kytkemään rahoitushankkeensa köyhyyden vähentämiseen ja vuosituhattavoitteiden saavuttamiseen, ihmisoikeuksiin, yritysten yhteiskuntavastuuseen, ihmisarvoiseen työhön sekä ympäristöpoliittisiin periaatteisiin ja hyvään hallintotapaan liittyvien ponnistelujen edistämiseen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1080/2011/EU täytäntöönpanon yhteydessä;
113. on tyytyväinen aloitteeseen, joka koskee Eurooppa 2020 -hankejoukkovelkakirjoja komission ja EIP:n välisenä riskinjakomekanismina, joka tarjoaa rajoitettua tukea EU:n talousarviosta ja jolla lisätään EU:n varojen vipuvaikutusta ja houkuttelee lisää yksityisen sektorin rahoitusta yksittäisiin infrastruktuurihankkeisiin Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden mukaisesti; kehottaa EIP:tä toteuttamaan aloitteen pilottivaiheen ennen ohjelmakauden 2007–2013 loppua järjestelmän tehokkuuden arvioimiseksi;
114. antaa tunnustusta EIP:n saavuttamalle edistykselle rahoitusalan sääntöjä noudattamattomia alueita koskevien selvien menettelyjen laatimisessa; tukee pankin politiikkaa olla osallistumatta mihinkään yhteistyöhaluttomien lain käyttöalueiden toteuttamiin toimiin; kehottaa EIP:tä arvioimaan niin kutsutun NCJ-politiikkansa (heikosti säänneltyjä, läpinäkymättömiä ja yhteistyöhön haluttomia hallintoalueita koskeva politiikka) täytäntöönpanoa ja toimintaa ja tiedottamaan asiasta Euroopan parlamentille vuoden 2012 loppuun mennessä; kehottaa EIP:tä säännöllisesti tarkistamaan ja päivittämään NCJ-politiikkansa varmistaakseen, että EIP:n rahoitustoimet eivät edistä veropetoksia, rahanpesua eivätkä terrorismin rahoittamista missään muodossa;

o

o o

115. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan investointipankille sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.